

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Förfarandet för att utfärda betalningsförelägganden anges i artiklarna 1013–1024 i den nya civilprocesslag som trädde i kraft den 15 februari 2013.

1.1 Användningsområde

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet för att utfärda betalningsförelägganden kan tillämpas på obestridda, fastställda och betalningsbara fordringar som motsvarar en förpliktelse att betala ett bestämt penningbelopp enligt ett civilrättsligt avtal, inbegripet avtal som ingåtts mellan yrkesutövare och en upphandlande myndighet, fastställda i en handling eller enligt en stadagebestämmelse, en förordning eller annan handling, som erkänts av parterna genom en namnunderskrift eller med andra tillåtna metoder enligt lagstiftningen. Tillämpningsområdet omfattar inte fordringar från en samling borgenärer inom ramen för ett insolvensförfarande.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Förfarandet för betalningsföreläggande är frivilligt, och den som är intresserad kan lämna in en ansökan till domstolen i enlighet med de allmänna bestämmelserna.

Förfarandet för betalningsföreläggande är ett särskilt förfarande som är mycket enklare än det förfarande som föreskrivs i den allmänna lagstiftningen och gör det möjligt för borgenären att få en exekutionstitel på andra villkor än dem som anges i civilprocesslagen.

Om gäldenärens motfordran är motiverad kan domstolen dessutom vägra att fullgöra borgenärens fordran i ett beslut som inte kan överklagas.

Borgenären kan väcka talan i enlighet med allmänt tillämplig lagstiftning om domstolen avvisar ansökan om betalningsföreläggande, om domstolen utfärdar ett betalningsföreläggande för en del av fordran (då en talan kan väckas enligt den allmänt tillämpliga lagstiftningen för att förplikta gäldenären att betala den återstående fordran) och om betalningsföreläggandet upphävdes.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Ja. I den nya civilprocesslagen görs ingen skillnad beroende på var svaranden har hemvist. Betalningsföreläggandet gäller oavsett om svaranden bor i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

1.2 Behörig myndighet

Ansökan om betalningsföreläggande måste lämnas in till den domstol som är behörig att pröva saken i målet i första instans. När det gäller betalningsföreläggande kontrollerar domaren på eget initiativ om domstolen är behörig.

Styrs detta förfarande av de allmänna reglerna om domstols behörighet (i så fall kan en länk till faktabladet om behörighet anges) eller bygger det på andra principer?

Behörigheten att pröva ansökningar om betalningsföreläggande fastställs i enlighet med de allmänna reglerna om domstolars behörighet.

Fordringar vars värde uppgår till högst 200 000 rumänska leu omfattas av distriktsdomstolarnas behörighet. Fordringar vars värde överstiger 200 000 rumänska leu omfattas av tribunalernas behörighet.

Behörighetsreglerna vid särskilda förfaranden för betalningsföreläggande kompletteras av de allmänna behörighetsregler som grundas på värde.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Det finns inte några standardformulär. Borgenären (sökanden) måste emellertid uppfylla vissa formella minimikrav i samband med fordran. Ansökan måste bl.

a. innehålla borgenärens namn och adress eller, i förekommande fall, benämning och säte, gäldenärens namn och hemvist om gäldenären är en fysisk person, och gäldenärens benämning och säte om gäldenären är en juridisk person och, i förekommande fall, registreringsnummer i handelsregistret eller företagsregistret, skattenummer och bankkontonummer, de belopp som fordran avser, förfallodag och andra uppgifter som behövs för att fastställa fordran. Samtidigt ska avtalet eller någon annan handling bifogas fordran för att visa vilket belopp som ska betalas, och som bevis på att betalningsföreläggandet har delgetts gäldenären. Borgenären ska delge gäldenären betalningsföreläggandet med hjälp av en delgivningsman/exekutionstjänsteman eller genom ett rekommenderat brev, med innehållsdeklaration och mottagningsbevis. Gäldenären är skyldig att betala det belopp som anges i betalningsföreläggandet senast 15 dagar från delgivningen. Betalningsföreläggandet avbryter preskriptionstiden.

Ansökan och bifogade handlingar ska inges i lika många exemplar som det finns parter plus i ett exemplar för domstolen.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Det är inte obligatoriskt att företrädas av advokat, men det rekommenderas.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Det minsta belopp som en fordran kan avse anges i lag. Borgenären (sökanden) måste ange det belopp fordran avser, de faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för fordran och deras referensperiod, förfallodagen och andra uppgifter som behövs för att fastställa fordran.

Om parterna inte har fastställt någon dröjsmålsränta tillämpas den referensränta som den rumänska centralbanken har fastställt. Den referensränta som gäller den första kalenderdagen under betalningsterminen gäller under hela betalningsterminen. Ränta tas ut på fordran enligt följande:

För avtal mellan näringsidkare, från den dag fordran förföll till betalning.

För avtal som ingåtts mellan näringsidkare och en upphandlande myndighet utan att gäldenären behöver underrättas om att förfallodagen har passerats: Om en förfallodag angavs i avtalet, dagen efter förfallodagen. Om en förfallodag inte anges i avtalet, 30 dagar efter det att gäldenären mottog fakturan eller, om detta kan ifrågasättas, 30 dagar efter det att gäldenären mottog varor eller tillhandahölls tjänster eller, om betalningsföreläggande delgavs innan varorna /tjänsterna mottogs, när en period på 30 dagar efter mottagandet av varorna/tjänsterna löper ut. Om det enligt lag eller avtalet har fastställts ett förfarande för att godta eller kontrollera leveransen av varorna/tjänsterna, som gör det möjligt att utfärda en försäkran om överensstämmelse för de berörda varorna eller tjänsterna, och gäldenären mottog fakturan eller betalningsföreläggandet på eller före kontrolldatumet, när en period på 30 dagar efter det datumet löper ut. I andra fall, från och med den dag gäldenärens betalning förföll eller förklarades ha förfallit enligt lagstiftningen.

Borgenären kan yrka ytterligare ersättning för alla indrivningskostnader som uppkommit på grund av gäldenärens underlåtenhet att fullgöra sina förpliktelser.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ja, avtalet eller någon annan handling som styrker de belopp som har förfallit till betalning bifogas ansökan (faktura, kassakvitto, handskrivet kvitto etc.). Beviset på att betalningsföreläggandet har delgetts ska bifogas fordran. I annat fall avvisas ansökan.

För att kunna fatta ett beslut om en fordran kallar domaren parterna att inställa sig i enlighet med bestämmelserna om brådskande förfaranden. Syftet är att få förklaringar och förtydliganden och att insistera på att gäldenären ska betala det belopp som förfallit till betalning eller göra det möjligt för parterna att enas om betalningsmetod. Kallelsen ska delges berörd part tio dagar före dagen för förhandlingen. En kopia på borgenärens fordran och åtföljande handlingar ska bifogas kallelsen till gäldenären som ett bevis på borgenärens fordran. Gäldenären åläggs att inkomma med en motfordran senast tre dagar före dagen för förhandlingen, och om gäldenären underlåter att inkomma med en motfordran kan domstolen, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet, besluta att detta utgör ett erkännande av borgenärens fordringar. Sökanden underrättas inte om motfordran, men kommer att bli medveten om den när han eller hon ges tillgång till handlingarna i målet.

Om borgenären förklarar att han eller hon har mottagit det förfallna beloppet erkänner domstolen denna omständighet i det slutliga beslut som avslutar ärendet. När borgenären och gäldenären har nått en uppgörelse om betalning erkänner domstolen detta och utfärdar ett snabbt beslut. Beslutet kan inte överklagas och betraktas som en exekutionstitel.

Om domstolen, efter att ha kontrollerat fordran mot inlagorna och parternas förklaringar, finner att borgenärens fordringar är motiverade, utfärdar den ett betalningsföreläggande och anger vilket belopp som ska betalas och när betalningen senast ska ske. Om domstolen, efter att ha prövat bevisningen i målet, finner att endast en del av borgenärens fordringar är motiverade utfärdar den ett betalningsföreläggande endast för den delen, även då med angivande av betalningsfrist. I så fall kan borgenären väcka en vanlig civilrättslig talan och yrka att gäldenären ska förpliktas att betala resten av fordran. Betalningsfristen ska vara minst tio dagar och högst 30 dagar från delgivningen av föreläggandet. Domaren fastställer inte någon ny betalningsfrist om inte parterna har gått med på detta. Föreläggandet överlämnas till de närvarande parterna eller delges varje part så snart som möjligt, i enlighet med gällande lagstiftning.

Om gäldenären inte bestrider fordran genom en motfordran utfärdas betalningsföreläggandet senast 45 dagar från det att ansökan lämnades in. Denna tidsfrist inbegriper inte den tid som behövs för att delge inlagor och förseningar som orsakats av borgenären, t.ex. förseningar på grund av en ändring eller komplettering av fordran.

1.4 Avvisning

Om gäldenären bestrider fordran prövar domstolen huruvida fordran är motiverad grundat på handlingarna i målet, och på de förklaringar och förtydliganden som parterna lämnat. Om gäldenärens bestridande är motiverat fattar domstolen ett beslut om avvisning av borgenärens ansökan. Om gäldenärens argument beträffande saken i målet innebär att annan bevisning än den befintliga bevisningen måste hanteras, och den berörda bevisningen skulle vara tillåten enligt standardförfarandet, avvisar domstolens borgenärens yrkande om betalningsföreläggande. Borgenären kan därefter väcka en vanlig civilrättslig talan.

1.5 Överklagande

Gäldenären kan väcka talan om ogiltigförklaring av betalningsföreläggandet inom tio dagar från det att föreläggandet överlämnades till eller delgavs honom eller henne. Inom samma tidsfrist får även borgenären väcka talan om ogiltigförklaring av beslut om avvisning av föreläggandet och mot ett betalningsföreläggande som endast avser en del av fordringarna. Yrkandena i en talan om ogiltigförklaring får endast avse underlåtenhet att fullgöra kraven för att utfärda betalningsföreläggandet och, i förekommande fall, skälen till varför förpliktelsen har upphört efter utfärdandet av betalningsföreläggandet. Talan om ogiltigförklaring ska prövas av den domstol som meddelade betalningsföreläggandet. Domstolen fattar sitt beslut med en domarpanel bestående av två domare. En talan om ogiltigförklaring skjuter inte upp verkställigheten. Verkställigheten kan emellertid skjutas upp på gäldenärens begäran, men endast om säkerhet ställs i form av en deposition. Domstolen fastställer storleken på depositionen. Om den behöriga domstolen bifaller talan om ogiltigförklaring i dess helhet eller i vissa delar ogiltigförklarar domstolen, i förekommande fall, föreläggandet i dess helhet eller i vissa delar och meddelar en slutlig dom.

Om borgenären har väckt talan om ogiltigförklaring och behörig domstol har bifallit talan, meddelar domstolen ett slutligt beslut som innebär att betalningsföreläggandet utfärdas.

Beslutet om att ogilla talan kan inte överklagas.

1.6 Bestridande

–

1.7 Effekten av ett bestridande

–

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Betalningsföreläggandet är verkställbart även om det bestrids genom en talan om ogiltigförklaring och får preliminär rättskraft fram till dess att talan om ogiltigförklaring har avgjorts. En talan om ogiltigförklaring skjuter inte upp verkställigheten. Verkställigheten kan emellertid skjutas upp på gäldenärens begäran, men endast om säkerhet ställs i form av en deposition. Domstolen fastställer storleken på depositionen. Betalningsföreläggandet vinner laga kraft om en talan om ogiltigförklaring inte har väckts av gäldenären eller har ogillats. Om den behöriga domstolen bifaller borgenärens talan om ogiltigförklaring meddelar den en slutlig dom som innebär att betalningsföreläggandet utfärdas.

Berörd part får bestrida verkställigheten av betalningsföreläggandet i enlighet med de allmänna bestämmelserna. Till stöd för bestridandet kan parten endast åberopa oegentligheter i samband med verkställighetsförfarandet och sådana skäl till varför förpliktelsen har upphört att gälla som har uppkommit efter det att betalningsföreläggandet utfärdades.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Se svaret på fråga 1.8.1.

Senaste uppdatering: 01/10/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.